

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihooactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Prezenta lege a fost notificată și adoptată cu respectarea prevederilor Directivei nr. 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE), seria L nr.204 din 21 iulie 1998, amendată de Directiva 98/48/CE, transpusă în legislația națională prin Hotărârea Guvernului nr.1.016/2004 privind măsurile pentru organizarea și realizarea schimbului de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, precum și al regulilor referitoare la serviciile societății informative între România și statele membre ale Uniunii Europene, precum și Comisia Europeană, cu modificările ulterioare.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. – Prezenta lege stabilește cadrul legal aplicabil preparatelor, substanțelor, plantelor, ciupercilor sau combinațiilor

acestora, denumite în continuare *produse*, susceptibile să aibă efecte psihoactive, asemănătoare celor determinate de substanțele sau preparatele stupefante ori psihotrope, plantele sau substanțele aflate sub control național, altele decât cele care au regimul juridic stabilit prin acte normative în vigoare, și instituie măsuri de prevenire, control și combatere a consumului în vederea protejării sănătății populației de acțiunile negative ale acestora.

Art. 2. – În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *substitut* – orice substanță sau asociere de substanțe de origine naturală sau sintetică, în orice stare fizică sau orice produs, plantă, ciupercă sau părți ale acestora al căror regim juridic nu este reglementat prin alte dispoziții legale, care are capacitatea de a produce efecte psihoactive, și care, indiferent de conținut, denumire, mod de administrare, de prezentare sau de publicitate este ori poate fi folosit în locul unei substanțe sau preparat stupefiant, ori cu efecte psihotrope sau în locul unei plante ori substanțe aflate sub control național, sau pentru aceleași scopuri;

b) *operator* – persoana fizică sau juridică, care, coordonând direct sau prin interpuși, efectuează sau intenționează să efectueze operațiuni de fabricare, producere, tratare, sinteză, extracții, condiționare, distribuire, punere în vânzare, plasare pe piață, livrare, procurare, ambalare, transport, stocare-depozitare, manipulare sau orice altă activitate legală de import, export, sau intermediere de produse, denumite în continuare *operațiuni cu produse*;

c) *reprezentant autorizat* – orice persoană fizică sau juridică stabilită în România, care a primit un mandat din partea unui operator pentru a acționa în numele acestuia sau în nume propriu dar pe seama operatorului, în temeiul legislației relevante;

d) *publicitate* – orice formă de promovare destinată uneia sau mai multor persoane, realizată prin orice modalitate ori mijloc de exprimare sau informare;

e) *efecte psihoactive* – unul dintre următoarele efecte pe care le poate avea un produs, atunci când este consumat de către o persoană: stimularea sau inhibarea sistemului nervos central al persoanei, având ca rezultat modificări ale funcțiilor și proceselor psihice și ale comportamentului, sau crearea unei stări de dependență, fizică ori psihică;

f) *consum* – introducerea în organismul uman a unui produs, indiferent dacă acesta a fost dizolvat, impregnat, dispersat sau diluat, în una din următoarele modalități: pe cale orală sau injectabilă, inhalare, fumat sau aplicarea externă pe corpul unei persoane, în orice alt mod, în aşa fel încât produsul să ajungă în corpul unei persoane;

g) *regim juridic al produsului* – ansamblul reglementărilor având ca obiect cel puțin una din operațiunile prevăzute la lit. b);

h) *autorizație* – act tehnico-administrativ emis de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor denumită în continuare *A.N.S.V.S.A.*, care atestă că produsul nu este substitut în sensul prezentei legi, în urma efectuării unor analize și evaluări de către laboratoarele specializate în acest sens, după caz.

CAPITOLUL II

Autorizarea

Art. 3. – (1) Operațiunile cu produse care sunt susceptibile de a avea efecte psihooactive se supun autorizării în condițiile stabilite de prezenta lege.

(2) Până la obținerea autorizației este interzisă desfășurarea de operațiuni cu produsul ce face obiectul autorizării.

(3) Se consideră că un produs este susceptibil de a avea efecte psihooactive dacă se poate aprecia în mod rezonabil că ar produce asemenea efecte, dacă nu este folosit sau nu putea fi folosit în scopul pentru care a fost produs.

(4) La aprecierea caracterului rezonabil se pot lua în considerare, fără a se limita la acestea, următoarele criterii:

a) lipsa ori insuficiența elementelor pentru determinarea regimului juridic al produsului;

b) caracteristicile produsului, în principal compoziția, sau lipsa indicării acestora;

c) consumul, ca destinație previzibilă a produsului;

d) prezentarea produsului, etichetarea sa, orice avertizări sau instrucțiuni pentru utilizarea lui, precum și orice altă indicație sau informație referitoare la acestea ori chiar lipsa lor.

(5) Autorizarea este necesară și în cazul în care operațiunile cu produse se desfășoară prin intermediul mijloacelor electronice.

Art. 4. – Orice operator ce desfășoară sau intenționează să desfășoare operațiuni cu produse susceptibile de a avea efecte psihooactive prin consum, chiar dacă scopul pentru care a fost produs nu este consumul, altele decât cele care au regimul juridic stabilit prin acte normative în vigoare, are obligația de a solicita A.N.S.V.S.A. o autorizație, astfel cum este definită la art.2 lit.h).

Art. 5. – (1) În vederea obținerii autorizației, operatorul sau reprezentantul autorizat depune la A.N.S.V.S.A. următoarele:

a) cerere de autorizare din care să rezulte: numele, prenumele și domiciliul sau, după caz, denumirea și sediul social al operatorului sau reprezentantului autorizat al acestuia, precum și denumirea produsului și scopul operațiunilor pentru care se solicită autorizarea;

b) caracteristicile calitative și cantitative ale tuturor constituenților produsului, inclusiv denumirea comună internațională, dacă există o asemenea denumire sau o referire la denumirea chimică relevantă;

c) evaluarea riscurilor psihooactive pe care le-ar putea prezenta;

d) descrierea metodei de fabricație și de control utilizate de fabricant;

e) explicațiile privind măsurile de precauție și siguranță ce trebuie luate pentru ca produsul să nu fie sau să nu poată fi recomandat pentru consum uman;

f) rezultatele testelor fizico-chimice, biologice sau microbiologice și toxicologice, după caz;

g) o machetă a ambalajului primar și, după caz, a ambalajului secundar, precum și modalitatea de utilizare recomandată;

h) dovada achitării tarifului de autorizare;

i) orice alte documente sau informații pe care le consideră relevante pentru obținerea autorizației.

(2) Odată cu documentația prevăzută la alin. (1), solicitantul furnizează, în recipiente/ambalaje sigilate, mostre din produsul pentru care se solicită autorizarea.

(3) În cazul în care A.N.S.V.S.A. apreciază că sunt necesare cantități suplimentare de produs, notifică operatorul în acest sens.

Art. 6. – A.N.S.V.S.A. analizează documentația depusă și transmite mostrele furnizate de solicitant, în vederea analizării compoziției calitative și cantitative a produsului, laboratoarelor acreditate în Uniunea Europeană sau Spațiul Economic European.

Art. 7. – (1) După obținerea rezultatului analizelor de laborator, o copie certificată a acestora, împreună cu documentația aferentă, se transmit de către A.N.S.V.S.A., spre evaluare, comisiei constituite atât din specialiști din comisia de farmacologie clinică, toxicologie și toxicodependență și din comisia de psihiatrie ale Ministerului Sănătății, cât și din specialiști din structurile specializate ale Ministerului Administrației și Internelor, în vederea certificării dacă produsul are sau nu efecte psihooactive.

(2) Nominalizarea persoanelor ce fac parte din comisia prevăzută la alin. (1) se aprobă prin ordin comun al ministrului sănătății și al ministrului administrației și internalor, în termen de maximum 10 zile, de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Comisia prevăzută la alin. (1) poate solicita efectuarea de analize de laborator suplimentare.

Art. 8. – Cheltuielile necesare autorizării și evaluării sunt suportate de solicitant.

Art. 9. – (1) Dacă în urma evaluării se constată că produsul pentru care se solicită autorizarea este substitut, A.N.S.V.S.A.:

a) comunică solicitantului refuzul de eliberare a autorizației, în condițiile prezentei legi;

b) notifică Ministerul Sănătății în vederea efectuării demersurilor necesare pentru înscrierea substitutului într-unul dintre tabelele anexă la Legea nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiantă și psihotrope, cu modificările și completările ulterioare și, respectiv, la Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Dacă în urma evaluării se constată că produsul pentru care se solicită autorizarea nu este substitut, A.N.S.V.S.A. eliberează autorizația pentru operațiunile și produsele solicitate, în termen de 30 de zile de la data obținerii rezultatelor analizelor și evaluărilor prevăzute la art. 6 și 7.

(3) A.N.S.V.S.A. ține și actualizează un registru special în care se înscriu operațiunile și produsele pentru care se emite autorizație, precum și operatorii autorizați; datele din registru se fac publice prin afișare pe pagina de internet a instituției.

Art. 10. – Respingerea cererii de autorizare poate fi contestată de solicitant la instanța competentă, în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 11. – Prevederile legale referitoare la autorizarea tacită nu sunt aplicabile pentru obținerea autorizației prevăzute în prezentul capitol.

Art. 12. – Procedura de autorizare, inclusiv cea privind desfășurarea analizelor și evaluărilor prevăzute la art. 6 și 7, modelul cererii de autorizare, modelul autorizației, precum și quantumul tarifelor de autorizare și de evaluare se stabilesc prin ordin comun al ministrului sănătății, al ministrului administrației și internelor și al președintelui A.N.S.V.S.A., care se emite în termen de maximum 10 zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

CAPITOLUL III Control și sancțiuni

Art. 13. – (1) În cazul în care există sau se presupune în mod justificat că există un risc de a efectua operațiuni cu produse susceptibile de a avea efecte psihooactive, împuterniciții legali ai Ministerului Sănătății, ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și ai A.N.S.V.S.A., au dreptul să dispună blocarea mărfuii, retragerea de pe piață, interzicerea utilizării produselor, suspendarea activităților, publicității sau, după caz, închiderea provizorie a locațiilor în care aceste operațiuni se desfășoară.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), dacă operațiunile se desfășoară prin mijloace electronice, Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale, la sesizarea autorităților competente prevăzute la alin. (1), solicită furnizorilor de servicii de comunicații electronice blocarea accesului la conținutul site-ului în cauză, în condițiile legii.

(3) Actul administrativ prin care se dispun măsurile de precauție prevăzute la alin. (1) și (2) poate fi contestat în condițiile Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În vederea efectuării testelor de laborator și/sau evaluărilor prealabile necesare, odată cu luarea măsurilor de precauție prevăzute la alin. (1), autoritățile vor preleva probe.

(5) Dacă în urma testelor de laborator și/sau evaluărilor se constată că produsul nu este substitut, măsurile de precauție se revocă.

(6) Cheltuielile pentru efectuarea testelor/evaluărilor prevăzute la alin. (4) se suportă de către autoritățile prevăzute la alin. (1), în funcție de autoritatea care a dispus măsurile, urmând a fi recuperate, după caz, de la operator, în condițiile legii.

Art. 14. – (1) Ori de câte ori, în cadrul unei activități de control efectuate potrivit dispozițiilor legale în vigoare, se presupune în mod justificat că se efectuează operațiuni ce au ca obiect produse susceptibile de a avea efecte psihooactive, organul de control sesizează organele de urmărire penală competente.

(2) În cazul în care operațiunile respective se desfășoară prin intermediul mijloacelor electronice, organele de control competente sesizează și Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale, care solicită furnizorilor de servicii prin mijloace electronice blocarea accesului la conținutul site-ului în cauză, în condițiile legii.

Art. 15. – (1) Nerespectarea de către furnizorii de servicii prin mijloace electronice, a obligației de a bloca accesul la site în termen de 12 ore de la primirea solicitării prevăzute la art. 13 alin. (2) și art. 14 alin. (2) din partea Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale, constituie contravenție și se sanctionează cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin.(1) se fac de către personalul împăternicit din cadrul Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale.

(3) Contravențiile prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare, cu excepția art. 28 și art. 29.

Art. 16. – (1) Fapta persoanei care, fără a deține autorizație eliberată în condițiile prezentei legi, efectuează operațiuni cu produse știind că acestea sunt susceptibile de a avea efecte psihoactive, constituie infracțiune și se pedepsește cu închișoare de la 2 la 8 ani și interzicerea unor drepturi, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

(2) Fapta persoanei care, fără a deține autorizație eliberată în condițiile prezentei legi, efectuează operațiuni cu produse despre care trebuia sau putea să prevadă că sunt susceptibile de a avea efecte psihoactive, constituie infracțiune și se pedepsește cu închișoare de la unu la 3 ani.

Art. 17. – Fapta persoanei care, cu intenție, efectuează operațiuni cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, pretinzând sau disimulând că acestea sunt produse autorizate potrivit legii sau a căror comercializare este permisă de lege, constituie infracțiune și se pedepsește cu închișoare de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

Art. 18. – (1) Dacă faptele prevăzute la art. 16 și 17 au avut ca urmare vătămarea uneia sau mai multor persoane care necesită pentru vindecare îngrijiri medicale de cel mult 60 de zile, pedeapsa este închișoarea de la 6 la 12 ani și interzicerea unor drepturi, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

(2) Dacă faptele prevăzute la art. 16 și 17 au avut ca urmare vătămarea uneia sau mai multor persoane care necesită pentru vindecare mai mult de 60 de zile de îngrijiri medicale ori vreuna din consecințele prevăzute la art. 182 alin. (2) din Codul penal, pedeapsa este închișoarea de la 7 la 15 ani și interzicerea unor drepturi, iar dacă a avut ca urmare decesul unei persoane, pedeapsa este închișoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

Art. 19. – Constituie infracțiune și se pedepsește cu închișoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă împiedicare, sub orice formă, a personalului cu atribuții de control din cadrul autorităților competente, de a intra, în condițiile prevăzute de lege, în timpul programului normal de lucru, în sedii și incinte, cu scopul efectuării controlului.

Art. 20. – Publicitatea făcută oricărora produse, pretenzând în mod credibil că, prin consum, acestea produc efecte psihoactive, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la unu la 3 ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 21. – (1) Infracțiunile prevăzute de prezenta lege sunt de competența Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

(2) Procurorii specializați din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism efectuează în mod obligatoriu urmărirea penală pentru infracțiunile prevăzute la alin. (1).

CAPITOLUL IV **Dispoziții tranzitorii și finale**

Art. 22. – (1) Prevederile referitoare la obținerea autorizației se aplică în mod corespunzător și operatorilor care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, desfășoară operațiuni cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive.

(2) Cererea de autorizare, însotită de documentația necesară, se depune în termen de o zi de la data intrării în vigoare a normelor prevăzute la art. 12 din prezenta lege.

(3) Dispozițiile art. 15 alin. (1) intră în vigoare la 10 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României,
cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția
României, republicată.

**PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

Roberta Alma Anastase

**PREȘEDINTELE
SENATULUI**

Mircea Dan Geoană

București,
Nr.